

Dosarul nr. 2ra-1669/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) O. Cernei
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grivneac Mihail
împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorii judecătorești
Manole Dumitru și Mașnic Daniela cu privire la constatarea încălcării dreptului la
executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea din 22 martie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 02 decembrie 2016 Grivneac Mihail a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii, Grivneac Mihail a menționat că la 13 februarie 2015 a fost
înregistrat spre executare executorului judecătorec Manole Dumitru titlul executoriu
din 18 decembrie 2014 emis de Judecătoria Orhei cu privire la încasarea de la Rusu
Grigore a datoriei în sumă de 426 de dolari SUA și 786,95 de lei, achitând cheltuielile
legate de executarea acestuia în sumă de 775 de lei.

De asemenea, reclamantul a relatat că la 11 septembrie 2015 s-a adresat
executorului judecătorec cu cerere, prin care a solicitat informație referitor la
executarea titlului executoriu, însă răspuns nu a primit.

La 14 septembrie 2015 s-a adresat repetat cu cerere, solicitând restituirea
cheltuielilor de executare, însă cererea a rămas neexaminată.

Astfel, la 20 octombrie 2015 a depus o plângere la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, la care a primit un răspuns formal, iar titlul executoriu a fost înaintat spre executare executoriului judecătoresc Mașnic Daniela.

La 27 mai 2016 debitorul Rusu Grigore a executat documentul executoriu parțial, restituind suma de 200 dolari SUA și 500 lei, iar restul datoriei de 1750 de lei, prin acordul părților urma să fie achitată pînă la data de 05 iunie 2016.

A invocat că deoarece debitorul Rusu Grigore în termenul stabilit nu a achitat datoria restantă în sumă de 1750 de lei, la 09 iunie 2016 s-a adresat executorului cu cerere, prin care a solicitat executarea documentului executoriu în întregime, însă răspuns nu a primit.

Reclamantul a reiterat că de la depunerea titlului executoriu spre executare, a trecut 1 an și 9 luni.

Reclamantul Grivneac Mihai solicită constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2016, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii executorii judecătorești Manole Dumitru și Mașnic Daniela (f.d. 26).

Prin hotărârea din 22 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea înaintată de Grivneac Mihai a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Grivneac Mihai la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 18 decembrie 2014 a Judecătoriei Orhei.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești nu a întreprins măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, ca urmare Grivneac Mihai nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului care se referă la încasarea datoriei din contul pârâtului, fapt ce denotă că hotărârea adoptată în privința lui Grivneac Mihai a rămas neexecutată complet o perioadă îndelungată de timp și rămâne neexecutată integral.

Astfel, prima instanță a concluzionat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind constatarea încălcării dreptului lui Grivneac Mihai la executarea în termen rezonabil a hotărârii.

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 22 iunie 2018 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

La fel, a invocat că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile posibile care puteau fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentului executoriu.

De asemenea, a relatat că instanța de apel nu a luat în considerație și

jurisprudența stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în partea ce ține de calitatea debitorului executării, în condițiile în care la caz, debitorul nu este o autoritate de Stat, dar un terț privat.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 septembrie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 iunie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari